

noget Uøbedvanligt, og at jeg f. Ex. selv maatte vide, at Bevillinger i lang Tid vare givne under samme Form til Udvidelse af Helsingørs Havn og ligesaa til Esbjerg Havn; da er dette ganske vist; men det virkelig Centrale i dette Forhold er, at med Hensyn til disse er Forlangendet oprindelig stillet paa Finantsloven og paa Tillægsbevillingsloven og ikke saaledes som ved den her foreliggende Sag først fremkommet i et særligt Lovforslag; det Centrale i hele dette formelle Spørgsmaal er, om en Sag, naar den først er fremkommen i et særligt Lovforslag, kan byttes om og sættes over paa Finantsloven eller Tillægsbevillingsloven. Jeg skal invidlerid, da man aldeles ikke synes at ville godkende disse formelle Betragtninger, blot aldeles overfladisk indlade mig paa et Par smaa saglige Bemærkninger; efter som man synes at ville have alene den saglige Afgjørelse frem og at ville, at alene saglige Grunde skulle være de afgjørende her. Jeg skal ikke negte, at de saglige Grunde, der ere anførte baade af det ærede 7de kongevalgte Medlem (Kajser) og den ærede Ordfører, synes at være meget lidet afgjørende. Den Første udtalte sig yderst tvivlsomt med Hensyn til Sagens Realitet, foretrak endog saa Kommissionsforslaget, indrømmede, at her langt fra kunde opnaas det Samme som ved dette, udtalte, at det var tvivlsomt, om man i Virkeligheden burde gaa til denne Indskrænkning og ikke burde gjøre Skridtet fuldt ud, hvorimod den ærede Ordfører i denne Retning gik ikke saa lidt videre, idet den hele Anbefaling, han fandt at ligge i Sagens Realitet, var den, at han ikke med Bestemthed turde sige, at han, naar det særlige Lovforslag havde ligget for, saa vilde have stemt imod det. Det er vistnok en saa vag Anbefaling, som overhovedet kan gives, naar det skal være en Anbefaling. Det indrømmes, at af formelle Grunde — ja, saa maa man ønske Sagen ordnet ad denne Vej, men af reelle Grunde tør man ikke bestemt modsætte sig den, da det dog var muligt, at hvis den forelaa paa den anden Maade, kunde man stemme for den; men man veed det ikke. Jeg skal blot med Hensyn til den store Indskrænkning, der er foregaaet i Kommissionens oprindelige Forslag, tillade mig at nævne, at dette Forslag, som bekendt, har været drøftet i mange Møder, navnlig i et stort Møde i det kongelige danske geografiske Selskab, i et andet Møde i Skibsførerforeningen af 1874 og endelig i et dobbelt Møde i den tekniske Forening. Paa alle Steder have særdeles kyndige Mænd, ofte meget berømte Mænd, deltaget i Diskussionen. Det vilde, uagtet jeg har alle Aktstykker ved Haanden, være altfor vidtløftigt at komme ind paa alle de Udtalelser, de have fremfat om Kommissionsforslaget, men jeg skal blot tage to, der vare for Kommissionsforslaget, men som dog allerede dengang udtalte sig saaledes, at man kan se, hvorledes man bør opfatte dette reducerede Forslag. Den ene var Havneingeniør Mendorf;

jeg tror, han maa anses for at være særlig bekendt med Forholdene ved Frederikshavn og vistnok ikke ganske ubekendt med Tilblivelsen af det nuværende Forslag. Han var en stærk Forbraver af Kommissionsforslaget. Han siger: Frederikshavns Havn maa lægges langt ud, for at den skal kunne modtage større Havarister; en mindre Udvidelse vilde ikke blive fyldestgjørende. Dette er en mindre Udvidelse end den af Kommissionen foreslaede, der vilde andrage 4 eller 5 Millioner. Hvad jeg lægger en endnu langt større Vægt paa, er de Udtalelser, som ved samme Leilighed ere fremsatte af den øverste Autoritet i Vandbygnings-sager her i Landet. Vandbygningsdirektøren udtalte nemlig, at naar man vilde opnaa firkte Resultater og navnlig ikke hindres af Tilfandingen i en nær Fremtid, var det ved Frederikshavn nødvendigt at bygge langt ud, ellers vilde Projektet tabe sit Værd, og saa kunde det rammes af de Indvendinger, som vare fremkomne; men nu vilde man netop ikke bygge saa langt ud som dengang. Vandbygningsdirektøren forsvarede dengang Kommissionens Forslag udforskr Angræb, der navnlig vare rettede paa, at Havnen vilde tilfande. Der optræder den øverste Autoritet i disse Sager her i Landet til Forsvar for Sagen og siger, at dersom man vil have firkte Resultater, maa man gaa langt ud, thi gaar man mindre langt ud, vil man udsætte sig for Tilfandingen i en nær Fremtid. Det forekommer mig, at dette som en Antydning i saglig Retning maa tyde hen paa, at denne Sag dog trænger til Undersøgelse og Prøvelse, og det forekommer mig derfor, at man af virkelig saglige Grunde ikke bør vedtage et saadant Forslag, uden at det har været Gjenstand for Overveelse i et særligt Udvalg, og der foreligger oplysende Betænkninger i denne Retning. Jeg maa derfor vedblivende anbefale Vedtagelse af mit Endringsforslag.

Indenrigsministeren (Steel): Jeg har en Følelse af, at denne Diskussion har tilfredsstillet det høie Thing med Hensyn til, hvad der kan siges for og imod det Endringsforslag, der er stillet (Hør!). Det ærede Medlem citerede Udtalelser af mig i det andet Thing. Det er altid en meget vanskelig Sag at citere Udtalelser, fordi man maa erindre, under hvilke Forhold de ere fremkomne. Det ærede Medlem maa vide, at det at faae Sagen henført til Finantsudvalget, dengang de citerede Ytringer fremkom, efter Forholdenes Natur og de Udtalelser, som forelaa fra enkelte Medlemmers Side, var enstyvende med, at den Sag ikke skulde behandles. Det var paa det Tidspunkt, at jeg fremdrog alle de Argumenter for, at der skulde nedsettes Udvalg. Det ærede Medlem bemærkede ikke, at det var under saadanne Forhold, at mine Udtalelser fremkom; og under den Sammenhæng maa de ikke forstås paa anden Maade og tillægges Betydning til anden Side,